Dosarul nr.2-56/24
2-24005491-32-2-11012024

H O T Ă R Î R E
În numele legii

2 octombrie 2024 **or. Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul, Svetlana Bubuioc
Grefierul, Anastasia Mereacre

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, avocata Lilia Trohin
Reclamantei, *****

a judecat în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui *****, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La data de 11 ianuarie 2024, *****, a sesizat judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni cu cerere de chemare în judecată împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii reclamanta ***** a indicat că, împreună cu pîrîtul ***** sunt în relații de căsătorie din 23.10.2020. Din căsătoria cu pîrîtul, au un copil minor, *****, a.n. *****. Totodată mai indică că din căsătoria anterioară mai are la întreținere încă doi copii minori, care în prezent sunt în Italia.

Menționează că căsătoria cu pîrîtul a fost încheiată în Federația Rusă. Apoi peste o săptămînă a trecut cu traiul în Republica Moldova și a locuit la părinții pîrîtului în or. Ialoveni. Ulterior, la scurt timp relațiile cu pîrîtul au început să se înrăutățească, au apărut numeroase certuri, conflicte. Comportament agresiv al pîrîtului se datorau geloziei, soldate cu aplicarea violenței.

Afirmă că în luna martie 2022 la domiciliul părinţilor pârâtului, acesta a iniţiat un conflict, după care a bătut-o în faţa copiilor. Deoarece nu mai suporta astfel de comportament, a luat toţi 3 copii şi a plecat de la el. A fost plasată la un centru de plasament pentru victimele violenţei în familie împreună cu copiii din or. Hînceşti, pe o perioadă îndelungată de timp. Urmare a acestui fapt, a fost sesizată poliţie, fiindu-i întocmit pârâtului proces-verbal cu privire la contravenție.

Ulterior în luna aprilie 2022, la insistenţa pârâtului de a se vedea cu copilul minor comun *****, i-a adus copilul la întrevedere pe o stradă din or. Ialoveni, permiţându-i să petreacă timpul şi să se plimbe pentru o oră. Insă pârâtul a luat copilul şi a refuzat să-l mai întoarcă înapoi. Tot atunci s-a adresat la Poliţie cu plângere. Menţionează că copilul avea 1 an şi o lună şi avea nevoie de supravegherea şi îngrijirea mamei, în acel moment alimentându-se cu mâncare specială, copilul fiind supus unui risc de a se îmbolnăvi.

Pe acest fapt, la data de 21 aprilie 2022, Judecătoria Hînceşti sediul Ialoveni a emis ordonanţă de protecţie fiind obligat pârâtul să stea departe de reclamantă şi de copilul minor. În baza ordonanţei de protecţie, organul de poliţie i-a întors copilul şi pârâtul a fost obligat să nu contacteze cu ei şi să se afle la o distanţă ce ar asigura securitatea lor.

Concomitent menţionează că pârâtul i-a sustras toate actele de identitate a tuturor copiilor minori. Și deoarece ea nu aveam posibilitatea financiară să asigure existenţa sa şi a copiilor pe teritoriul Republicii Moldova, odată cu începerea războiului în Ucraina, fiind cetăţean a Ucrainei a obținut statut de refugiat, cu această ocazie a restabilit actele copiilor prin intermediul Ambasadei Ucrainei și a plecat în Italia la data de 22.05.2023.

În Italia s-au înregistrat oficial cu statut de refugiați și au început a duce o viață decentă. Copii au fost înscriși la instituțiile de învățământ, iar ea a făcut anumite cursuri ca să poată activa paralel muncind ca să poată asigura copii cu toate cele necesare.

Susține că copilul minor comun Eric, a început să frecventeze o grădiniţă privată. În această perioadă pârâtul a început să îi caute şi amenința toate rudele că îi va găsi şi se va răzbuna cu răfuială fizică. În luna iunie 2022 pârâtul a venit în Italia şi s-a întâlnit cu ei. Şi a cerut scuze şi a promis că mai mult nu va aplica violenţa. I-a permis să aibă întrevederi cu copilul. În perioada de un an jumătate a durat această viaţă comună în Italia doar că la domicilii diferite. Nu i-a interzis niciodată să se vadă cu copilul. Însă în momentul în care ea nu-i îndeplinea anumite cerinţe, el din nou începea să devină agresiv şi violent. În Italia s-a adresat de mai multe ori la Poliţie pentru faptul violenţei aplicate de către pârât faţă de ea. Pârâtul a aplicat violenţa fizică şi o obliga să întreţină cu el relaţii sexuale neconsimţite. O perioadă îndelungată de timp, pârâtul a început să o urmărească peste tot. Se ascundea în curtea blocului unde ea locuia şi îi amenința. Pe acest fapt, la fel a sesizat poliţia din Italia.

Afirmă că toate acțiunile de urmărire erau făcute cu scopul de a găsi un moment potrivit pentru a fura copilul.

Astfel, la data de 23.12.2023 pârâtul i-a invitat într-un centru comercial pentru a petrece timpul cu copilul, menţionând că are un cadou pentru el. Profitând de faptul că erau foarte multe persoane în centrul comercial, în timp ce ea s-a sustras pe câteva secunde cu privirea, pârâtul a furat copilul şi a fugit. Sunând insistent la numărul său de telefon, pârâtul a blocat-o şi nu a mai putut vorbi cu el. A alertat imediat Poliția. I-a luat foarte mult timp să-și caute copilul dar aşa şi nu l-a mai găsit. Apoi timp de 6 zile pârâtul nu a ieşit la legătură, blocând chiar şi pe părinţi ca să nu poată fi telefonaţi. După care a sunat-o şi i-a arătat copilul, în timp ce se afla într-un apartament. Copilul mâncând multă ciocolată, dezbrăcat și neîngrijit. Nu i-a permis să vorbească cu copilul și nici nu i-a spus unde se află. În seara de anul nou 31.12.2023, a sunat-o în stare de ebrietate și i-a spus că o va omorî și îi va da foc ei și la toți prietenii ei.

Menționează că pe data de 08 ianuarie 2024, pîrîtul i-a trimis poze în care se vedea că se află cu copilul în casa părinților săi din or. Ialoveni. La fel din informația deținută din cunoștințele comune pîrîtul într-adevăr la moment se află în or. Ialoveni.

Afirmă că toate aceste circumstanțe demonstrează că viața în comun cu pîrîtul a eșuat. La fel se deduce cert și incontestabil că pîrîtul are un comportament neadecvat față de ea, și față de

copilul comun, punîndu-i viața în pericol, acest fapt susține cerința sa de stabilire a domiciliului copilului minor cu mama.

Totodată, consideră ca fiind oportună stabilirea domiciliului copilului cu mama ţinînd cont de vîrsta fragedă a copilului de ataşamentul mamei faţă de copil şi al copilului faţă de mama. Sub acest aspect, la determinarea domiciliului copilului solicită instanţei să ţină cont de faptul de interesul superior al copilului minor. Să ţină cont şi de faptul, că minorul, reieşind din data de când este plecat cu ea în Italia, are deja o viaţă socială formată în zona unde domiciliază, iar o strămutare cu traiul ar afecta stabilitatea emoţională şi psihoiogică al acestuia. Consideră că schimbarea la moment a mediului înconjurător al copilului, cu care ultimul deja s-a obişnuit, poate fi apreciată ca o tendinţă periculoasă în schimbarea stării de fapt, ceea ce în consecinţă ar pune în pericol interesele copilului minor.

Menţionează că este implicată totalmente în creşterea copilului minor comun *****, l-a înscris la grădiniţă privată în or. Norma din Italia, ea fiind totodată preocupată de creşterea şi educarea încă a doi copii. Face tot posibilul ca copilul să aibă un mod de viaţă sănătos şi condiţii bune de trai, deşi nu are surse suficiente de venit, consideră că şi pârâtul trebuie să-şi îndeplinească obligaţia de întreţinere a copilului în egală măsură cu ea. Cheltuielile de întreţinere a copilului atît şi cheltuielile casnice sunt suportate doar de ea, iar pîrîtul nu se implică de fel în educaţia şi creşterea copiluiui, toată povară căzând pe umerii săi, inclusiv cheltuielile pentru alimentaţie, îmbrăcăminte, medicamente şi educaţie.

Solicită desfacerea căsătoriei încheiată între ***** și *****, înregistrată la OSC Protvino regiunea Moscova, Federația Rusă la data de 23.10.2020, transcris în certificatul de căsătorie nr.***** din 11 februarie 2021, înregistrat de Serviciul Stare Civilă Ialoveni, determinarea locului de trai a copilului minor ***** cu mama *****, încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** a pensiei de întreținere a copilului minor ***** în mărime de 3000 lei lunar pînă la atingerea majoratului de către copilul minor ***** și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

La data de 29 martie 2024, prin intermediul Serviciului evidență și documentare procesuală a parvenit referință din partea Agenției Teritorială de Asistență Socială Centru la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

Se menționează în referință că reclamanta Teacă Ana locuiește în Centrul de Plasament „Căsa Mărioarei” din mun. Chișinău.

Pîrîtul *****, este cu viza de domiciliu în or. Ialoveni, str. Nicolae Testimițeanu nr.12. Potrivit notei informative nr.18 din 27.03.2024, eliberată de asistentul social din cadrul Primăriei Ialoveni, ultimul este plecat peste hotare împreună cu copilul minor *****. Astfel sunt în imposibilitate de a evalua condițiile de trai ale acestuia.

Afirmă că normele de drept național și internațional stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării lui îi revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute întrei ei, trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului, iar părinții care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Trohin Lilia a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat să fie admisă. A menționat, că pârâtul la moment se află în Federația Rusă. Avînd o înțelegere cu reclamanta să se vadă într-un centru comercial și profitînd de bunătatea ei a luat copilul și de atunci nu se cunoaște unde sunt. Reclamanta a avut nenumărate adresări la poliție, dar nu s-a întreprins nimic. Solicită desfacerea

căsătoriei dintre ***** și *****, stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama, încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** a pensiei alimentare în mărime de 3000 lei.

Reclamanta ***** în cadrul ședinței de judecată a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția Teritorială Asistență Socială Centru a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

În ședința de judecată, pârâtul *****, nu s-a prezentat, acesta fiind citat prin aviz public.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind opinia participanților la proces, examinînd probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportîndu-le, per asamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de către ***** împotriva lui ***** cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ”fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă ”instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă,” instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că,” circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.”

În conformitate cu art. 239 Cod de Procedură Civilă,” hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.”

Potrivit art. 240 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă, ”la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.”

Prin prisma art.6 CEDO şi art. 241 Cod de procedură civilă, întru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligaţia de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părţilor şi legile de care s-a călăuzit instanţa.

Așa dar, potrivit prevederilor art. 2 alin.(3) Codul familie ” relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale,

inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.”

În ședința de judecată, s-a stabilit cu certitudine că, ***** și ***** se află în relații de căsătorie, căsătoria fiind înregistrată la OSC Protvino regiunea Moscova, Federația Rusă, la data de 23 octombrie 2020, act transcris la 11 februarie 2021 de Serviciul stare civilă Ialoveni cu nr. *****.

Potrivit certificatului de naștere eliberat de către Serviciul stare civilă Ialoveni, nr. 239-T, s-a stabilit că la data de *****, din relația de căsătorie a părților, a rezultat copilul minor, fiul *****.

La fel, s-a constatat că, părțile au întrerupt relațiile conjugale, locuiesc separat o perioadă îndelungată de timp, nu doresc să păstreze familia, căsătoria fiind doar una formală.

În conformitate cu prevederile art. 37 alin.(3) Codul familiei” instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile”.

Prin urmare, circumstanțele stabilite în ședința de judecată conving instanța că, conviețuirea soţilor şi păstrarea familiei, care există doar formal, sunt imposibile, din care motiv acțiunea urmează a fi admisă, iar căsătoria desfăcută.

Potrivit Legii taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023, cuantumul taxei de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în baza hotărârii instanţei judecătoreşti constituie 500 % din unitatea convenţională.

Astfel, la eliberarea certificatului de divorț se va încasa de la ***** în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 500% din unitatea convențională (250 lei), iar pe ***** a o scuti de la plata respectivă.

Instanța menționează că potrivit prevederilor art. 38 alin. (2) lit. b) şi lit. d) Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soţi, instanţa judecătorească este obligată să determine care dintre părinţi va plăti pensia de întreţinere a copiilor minori şi mărimea acesteia şi să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copii minori după divorţ.

De asemenea, conform art. 51 alin. (2) Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului.

Tot în acest context, art. 63 alin. (1), (2) din Codul familiei prevede că, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. Dacă un atare acord lipseşte, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de interesele şi părerea copilului (dacă acesta a atins vîrsta de 10 ani).

Conform art. 63 alin.(3) Codul familiei la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătoreasă va cere şi avizul autorităţii tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Articolul 16 din Legea nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului statuează că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului.

În același timp art. 19 din Convenția cu privire la drepturile copilului statuează că, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al

copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

Prin urmare, la încredințarea copiilor minori, condiția esențială de care instanța judecătorească are îndatorirea să se pronunțe, constă în interesul superior al copilului, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor criteriilor consacrate în acest domeniu.

Aceste criterii, stabilite de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și de legislația națională sunt vârsta copilului, posibilitățile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul față de copilul minor, precum și al minorului față de părinte, grija manifestată de părinți în timpul conviețuirii și după despărțirea lor în fapt.

Astfel, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit că din căsătoria părților, la data de la *****, s-a născut copilul minor *****.

Reieșind din declarațiile reclamantei, instanța reține că copilul minor ***** s-a născut în Federația Rusă, iar în timpul căsătoriei, o perioadă de timp au locuit cu copilul în Republica Moldova, iar după separarea părinților reclamanta a plecat cu copilul în Republica Italiană.

Instanța de judecată constată din declarațiile reclamantei și materialele cauzei că la momentul de față copilul minor ***** se află cu tatăl său ***** în Federația Rusă.

Cu privire la condițiile de trai ai părinților, instanța învederează că reclamanta ***** nu are un loc de trai permanent pe teritoriul Republicii Moldova, aceasta locuind în Centrul de Plasament „Casa Mărioarei”, iar pîrîtul ***** are viza de domiciliu în or. Ialoveni, str. Nicolae Testimițeanu nr.12, iar conform notei informative nr.18 din 27.03.2024, eliberată de asistentul social din cadrul Primăriei Ialoveni, ultimul este plecat peste hotarele Republicii Moldova împreună cu copilul minor *****, astfel, autoritățile au fost în imposibilitate de a evalua condițiile de trai a pîrîtului *****.

În acest sens se reține că copilul minor ***** în continuare este stabilit cu traiul în Federația Rusă împreună cu tatăl său *****.

Instanţei de judecată îi revine sarcina de a stabili acel interes superior al copilului, care ar înclina balanţa justiţiei către mamă sau către tată, astfel interesul superior al copilului fiind singurul criteriu după care instanţa se călăuzeşte pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părinteşti.

Instanța de judecată constată că la materialele cauzei sunt anexate un șir de procese – verbale de la Autoritățile Italiene de recepționare a plîngerilor depuse de *****, precum că pîrîtul ***** o urmărește și ultimul i-a furat copilul minor *****.

Însă se reține faptul că la toate aceste plîngeri depuse de reclamantă nu există nici un răspuns din partea Autorităților Italiene.

Instanța de judecată constată faptul că de pe data de 23.12.2023, copilul minor ***** se află la tatăl său *****, iar din declarațiile reclamantei aceștia locuiesc în Federația Rusă.

Astfel, ceea ce priveşte stabilirea domiciliului copilului minor *****, instanţa reţine că urmare a separării părților, în fapt, a soților, minorul *****, născut la data de *****, este în îngrijirea tatălui său care locuiește cu copilul, în Federația Rusă.

Prin urmare, instanța de judecată va respinge cerința de stabilire a domiciliului copilului minor ***** cu mama *****.

În conformitate cu alin. (1) art. 58 Codului familiei al RM părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În acord cu art. 74 alin. (1) din Codul Familiei se statuează că, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

Conform dispozițiilor art.91 din Codul Familiei, modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinți, iar în lipsa unui atare contract, pensia se încasează pe cale judecătorească.

Pe acest aspect, art. 75 alin. (1) și (2) a Codului familiei, prevede expres că, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanțe importante.

Instanța de judecată ținînd cont că a fost respinsă solicitarea de stabilire a domiciliului copilului minor ***** cu mama ***** urmează a fi respinsă și pretenția cu privire la încasarea de la ***** în beneficiului lui ***** a pensiei de întreținere a copilului minor ***** în mărime de 3 000 lei lunar pînă la atingerea majoratului.

Or, la momentul de față copilul este în totalitate la întreținerea tatălui *****.

Instanța de judecată prioritar trebuie să constate posibilitatea reală de a executa această hotărîre.

Instanța elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătoreşti au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi.

în conformitate cu prevederile art.art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui *****, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,.

Se desface căsătoria înregistrată la 11.02.2021, la Serviciul Stare Civilă Ialoveni, între ***** și Teacă (Ichenskaia) Anna, cu numărul *****.

La eliberarea certificatului de divorț, a încasa în contul statului, de la *****, taxa de stat în sumă de 500 % din unitatea convențională stabilită iar pe ***** a o scuti de la plata respectivă.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se trimite la Agenția Servicii Publice, Serviciul Stare Civilă Ialoveni.

În rest pretențiile cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere, se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,

Judecător ***Svetlana Bubuioc***